

Arrest

nr. 174 776 van 16 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. BUUACHRU *loco* advocaat S. GAZZAZ en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 14 september 2015 België is binnengekomen, diende op 21 september 2015 een asielaanvraag in. Op 29 augustus 2015 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Griekenland.

1.2. Op 3 mei 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 3 mei 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 21/09/2015

Overdracht CGVS: 25/02/2016

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal op 16 maart 2016 van 08u53 tot 13u04. U werd bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Gazzaz, was aanwezig van 09u09 tot 11u05 en van 11u28 tot einde van het gehoor.

A. Feitenrelaas

U bent een Iraaks staatsburger afkomstig uit Bagdad. U bent een soennitische moslim van Arabische origine. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U woonde te Bagdad samen met uw ouders, broers en zussen.

In september 2013 sprak u zich in het openbaar negatief uit over Muqtada al-Sadr. Nog diezelfde dag komen twee militanten van het Jeysh al-Mehdi bij uw moeder aan de deur. Ze wensen u te spreken, maar u bent niet thuis. U wordt door uw moeder ingelicht over dit bezoek en besluit om drie dagen niet naar huis te komen. Op de dag dat u terugkeert (15 september 2013) krijgt u bezoek van Ali Q., een jongen die u kent. Op zijn verzoek volgt u hem naar buiten om te kunnen praten. U wordt echter door vier militanten van het Jeysh al-Mehdi meegenomen naar een steeg in de buurt van uw woonst. Gedurende een 8-tal uren wordt u afgeranseld door (ondertussen al) 15 personen en verliest u het bewustzijn. U wordt bevrijd door een vrouw uit de buurt. Zij neemt u mee naar haar huis en brengt u de eerste zorgen toe. Nadien meldt u zich in het ziekenhuis en dient u een klacht in bij de politie, die u later stopzet.

Na dit incident vluchtte u en zocht u onderdak bij een vriend in Al Waziraya waar u zo'n 15-tal dagen verbleef. Tijdens uw verblijf hier trof uw vriend een kogel in het raam van zijn kapperszaak aan. U bracht uw reisdocumenten in orde en nam op 5 oktober 2013 vanuit Bagdad de bus naar Turkije, Aksaray. Op 13 januari 2014 verzocht u in Istanbul tot de toekenning van asiel bij het UNHCR. Het UNHCR registreerde uw asielaanvraag en gaf aan u op 18 september 2017 een dossiernummer toe te kennen. Omwille van een precaire financiële situatie en een gebrek aan hulp van de Turkse overheid besloot u om einde augustus 2015 Turkije te verlaten en naar Europa te komen. U kwam op 14 september 2015 in België aan en verzocht op 21 september 2015 tot asiel.

Ter staving van uw asielaanvraag legt uw volgende originele documenten voor: uw internationaal paspoort, uw nationaliteitsbewijs, uw bewijs van identiteit in Turkije en uw eerste inschrijving bij het UNHCR in Istanbul op 13.01.2014. Daarnaast legt u een kopie neer van volgende documenten: woonstkaart en rantsoenkaart op naam van vader en bewijs van uw laatste inschrijving bij het UNHCR in Istanbul, daterend van 21.04.2014. Uw identiteitskaart gooide u weg in Griekenland. U deed dit omdat u had gehoord dat vluchtelingen met een Iraakse identiteitskaart terug naar Irak werden gestuurd.

B. Motivering

U verklaart dat u in Irak zal vervolgd worden door het Jeysh al-Mehdi leger omdat u zich in het verleden negatief uitliet over Muqtada al-Sadr.

Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw asielrelaas. Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die zowel tussen, als in, uw opeenvolgende verklaringen werden vastgesteld.

Ten eerste kan er geen geloof worden gehecht aan uw verhaal over de aanleiding van uw problemen met het Jeysh al-Mehdi. U bleek verschillende tegenstrijdige verklaringen af te leggen. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de problemen begonnen nadat u in september 2013 op café schold naar gewapende mannen in militaire uniformen (DVZ vragenlijst 3.5). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u dat de problemen een aanvang kende toen u in september 2013 in uw eigen taxi op de taxistandplaats aan het schelden was op Muqtada al-Sadr, hetgeen gehoord werd door mensen van het Jeysh al-Mehdi (CGVS p.15-16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u eerst gezegd te hebben dat er op plaats waar u met uw taxi stond een café in de buurt was, daarna suggereert u dat het om twee afzonderlijke incidenten gaat en dat het café-incident eerst plaatsvond (CGVS p. 23-24). Het is niet aannemelijk dat u bij DVZ ervoor kiest om slechts het eerste incident te vermelden, des te meer daar er expliciet werd gevraagd of u nog iets toe te voegen had, en op het Commissariaat-generaal enkel het tweede incident aanhaalt wanneer er wordt gevraagd naar de aanleiding van uw problemen. Dit is des te onwaarschijnlijker gezien uit uw verklaringen blijkt dat u bij het vermeende incident in het café ook met de dood werd bedreigd (DVZ vragenlijst 3.5). Ten overstaan van het CGVS ontkende u dan weer dat er sprake zou zijn geweest van bedreigingen (CGVS p. 23).

U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af over wat er zich afspeelde na het bezoek van het Jeysh al-Mehdi aan uw moeder. Daar waar u eerst verklaarde dat uw ouders u zeiden niet naar huis te keren, uit schrik voor represailles vanuit het Jeysh al-Mehdi (CGVS p.14), beweert u nadien dat uw moeder u telefonisch meldde dat het geen probleem was om huiswaarts te keren 'want ze hebben gezegd dat ze

me niets aan zouden doen' (CGVS p.18). Het hoeft geen betoog dat het niet geloofwaardig is dat u niet meer zou weten of het bezoek van de militanten dergelijke impact op uw ouders naliet dat ze u adviseerden om al dan niet huiswaarts te keren. Immers, de militanten stonden niet dagelijks aan de deur van uw ouders.

Ten tweede kan er tevens geen geloof worden gehecht aan uw verhaal omtrent de ontvoering. Aanvankelijk verklaart u dat uw ontvoerders u meenamen naar de kust (CGVS p.19). Als u nadien letterlijk wordt gevraagd hoe u vanuit de steeg tot aan de kust raakte stelt u dat de vrouw (die u redde) toekwam aan de steeg en u meenam naar haar woning, aan de kust (CGVS p.20-21). Geconfronteerd met het feit dat u eerst verklaarde dat de militanten u vanuit de steeg naar de kust brachten en u later stelt dat de vrouw u vanuit het steegje meenam naar de kust herhaalt u uw eerste verklaring (CG p.25). Dit doet echter geen afbreuk aan voornoemde, duidelijke tegenstrijdigheid. Desondanks dat de feiten reeds meer dan 3 jaar geleden plaatsvonden, mag van u verwacht worden dat u zich nog kan herinneren of u al dan niet door de militanten werd verplaatst.

Eveneens klinkt het zeer onwaarschijnlijk dat een Iraakse vrouw afstapt op 15 gewapende militanten. Nog minder geloofwaardig wordt het als u verklaart dat de militanten de benen namen toen ze dreigde hen te verraden als ze u niet met rust zouden laten (CG p. 21). Volgens u gehoorzaamden de militanten haar uit respect omdat ze een vrouw is. Geconfronteerd met het feit dat het Jeysh al-Mehdi niet gekend staat voor haar (vrouw)vriendelijke praktijken voegt u eraan toe dat de vrouw afkomstig is uit de familie van Hussein S., die een meerderheid vormen. Daarenboven geeft u aan dat het Jeysh al-Mehdi geen problemen had om u te laten gaan omdat ze u nadien gemakkelijk zouden terugvinden. Deze uitleg kan geenszins overtuigen. Het blijft weinig geloofwaardig dat een vrouw het opneemt tegen een gewapende militie die zich schuldig maakt aan etnische zuivering en gekend staat om haar uiterst gewelddadig optreden jegens soennieten.

In dit verband moet nog worden opgemerkt dat u vertelde dat uw familie na uw vertrek uit Irak is verhuisd. De militanten zouden een tweede maal zijn langs geweest op het oude adres. U moet het antwoord schuldig blijven op de vraag of uw familie ook nog bezoek van hen kreeg op het nieuwe adres. Het is opmerkelijk dat u dit niet zou weten, noch dat u hierover met uw ouders sprak. Volgens u wil u hier niet over beginnen om uw moeder niet onnodig te belasten (CG p. 27). Gelet op het feit dat de vervolging door Jeysh al-Mehdi aan de basis ligt voor uw vertrek uit Irak, kan er worden verwacht dat u zich over eventuele verdere vervolgingsinitiatieven door deze militie ten minste zou informeren, misschien niet bij uw moeder maar toch minstens bij andere familieleden. Daarenboven is het minstens vreemd te noemen dat uw ouders u hierover niet zouden berichten, moest het zo zijn geweest dat ze nog bezoek zouden hebben gehad van het Jeysh al-Mehdi.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aan te tonen.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Ze bevatten louter identiteitsgegevens en kunnen de eerder aangehaalde tegenstrijdigheden niet verklaren of weerleggen. De documenten van het ziekenhuis en van de politie zijn verloren gegaan in zee (CG p.26).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw

verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel

besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker is van oordeel dat volgende rechtsregels zijn geschonden:

“Dat hij van oordeel is dat deze beslissing niet in overeenstemming is met de toepassing van artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Belgisch Wet van 26 juni 1953), de artikels 48, 48/2; 48/3, 48/4 en 48/5 schendt van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en ook artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens; Dat hij van oordeel is dat de Commissaris-Generaal voor vluchtelingen en staatlozen een kennelijke fout heeft begaan bij de interpretatie van artikel 3 gemeen van de Verdragen van Genève van 28 juli 1951 en haar Aanvullende Protocollen van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen en dus deze bepalingen ook heeft geschonden;

Dat verzoeker van oordeel is dat verweerder ook volgende bepalingen heeft geschonden:

- Schending van artikel 4 en 26 van het Koninklijk Besluit van 22 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ;*
- Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet inzake de motiveringsplicht ;*
- Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringen van bestuurshandelingen;*
- Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur, redelijkheid en zorgvuldigheid ;*
- Schending van het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;*
- Schending van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel*
- Schending van het gelijkheidsbeginsel zoals voorzien in de artikels 10 en 11 van de Grondwet, 14 EVRM, 141 EG Verdrag en 2 en 24 BUPO-Verdrag.*
- Schending van artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 van het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens ;*
- Schending van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie”*

2.1.2. In hooforde gaat verzoeker in op de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Verzoeker gaat in op de toepassing van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1, A van het vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hij verwijst naar de inhoud van voormelde bepalingen en naar de motiveringsplicht waarbij de Commissaris-generaal zich niet kan tevreden stellen met de afwijzing van verzoekers verklaringen op basis van louter subjectieve appreciatie. Verzoeker verwijst tevens naar de inhoud van artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het EVRM.

Verder stelt hij:

“Dat zowel uit de verklaringen van verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het Commissariaat Generaal, als door de neergelegde rapporten en andere documenten in bijlage, blijkt dat de bovenvermelde artikelen van het EVRM geschonden zijn in Irak ten aanzien van verzoeker, en ten aanzien van de bevolking in het algemeen;

Dat het onbetwistbaar is dat Irak trotseert met uiterst gevaarlijke milities, o.a. Islamitische Staat in Irak en de Levant (hierna "IS" of "ISIS");

Dat het IS als een terroristische groepering is beschouwd op het internationaal vlak;

Dat de terreur akten door IS begaan zijn, de meest fundamentele rechten van elk persoon schenden;

Dat één ieder het slachtoffer van hun wreedheid kan worden, en dit zonder enig welbepaalde reden;

Dat het rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de lidstaten veroordeelt in geval ze de rechten gewaarborgd door het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, schenden;”

Verzoeker geeft enkele theoretische beschouwingen omtrent de beoordeling van asielaanvragen en doet een algemene uiteenzetting omtrent het voordeel van de twijfel dat moet worden toegepast.

Verzoeker gaat vooreerst in op de verschillende door hem afgelegde tegenstrijdige verklaringen in het verhaal over de aanleiding van de problemen met het Jeysh al-Mehdi.

Daarnaast tracht verzoeker de motivering te weerleggen over de tegenstrijdige verklaringen over wat er zich afspeelde na het bezoek van het Jeysh al-Mehdi aan zijn moeder.

Tot slot meent verzoeker dat de Commissaris-generaal zijn verklaringen over zijn ontvoering verkeerd heeft beoordeeld.

2.1.3. In ondergeschikte orde gaat verzoeker in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.1.4. in uiterst ondergeschikte orde gaat verzoeker in op de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.1.5. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken ter ondersteuning van het beroep:

- verslagen van de VN: *“UN Casualty Figures for Iraq for the Month of May 2016”*; *“UN Casualty Figures for Iraq for the Month of April 2016”*; *“UN Casualty Figures for Iraq for the Month of March 2016”*; *“UN Casualty Figures for Iraq for the Month of February 2016”*; *“UN Casualty Figures for Iraq for the Month of January 2016”*; *“UN Casualty Figures for January 2015”*; *“UN Casualty Figures for February 2015”*; *“UN Casualty Figures for March 2015”*; *“UN Casualty Figures for January 2015”*; *“Civilians continue to pay a heavy price due to terrorism, violence and armed conflict”*; *“Security Situation an Violence Continue to Take a terrible Toll on the Men, Women and Children from all of Iraq’s Communities”*; *“UN Casualty Figures for January 2014, Anbar province excluded”*; *“UN Casualty Figures for February 2014, Anbar province excluded”*; *“UN Casualty Figures for March 2014, Anbar province excluded”*; *“UN Casualty Figures for April 2014, Anbar province excluded”*; *“UN Casualty Figures for May 2014, Anbar province excluded”* (stuk 3)
- Een artikel *“Tijdelijke beslissingsstop voor asielaanvragen van Irakezen”* van 3 september 2015 van het Commissariaat-generaal (stuk 4).

2.1.6. In drie aanvullende nota's van 11, 19 en 22 augustus 2016 brengt de Commissaris-generaal volgende gegevens aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad:

- COI Focus Irak *“De veiligheidssituatie in Bagdad”* van Cedoca van 23 juni 2016
- een nota *“Irak – Vrijwillige terugkeer”*
- COI Focus Irak *“Addendum. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016”* van Cedoca van 12 augustus 2016
- een blogbericht *“Musings on Iraq: Security in Iraq, Aug 8-14, 2016”* van musingsoniraq.blogspot.be van 16 augustus 2016.

2.1.7. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer over de overlijdensakte van zijn broer.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

2.3. Verzoeker kan niet worden bijgetreden dat hij een coherent en plausibel relaas heeft afgelegd over zijn vervolgingsproblemen. Het vasthouden aan één versie van de feiten of het bijstellen van het verhaal wordt immers niet aanvaard om de vaststellingen van ongelooftwaardigheid van de verklaringen in een daglicht te plaatsen.

De motivering inzake het vervolgingsverhaal *“U verklaart dat u in Irak zal vervolgd worden door het Jeysh al-Mehdi leger omdat u zich in het verleden negatief uitliet over Muqtada al-Sadr. (...) De door u*

in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Ze bevatten louter identiteitsgegevens en kunnen de eerder aangehaalde tegenstrijdigheden niet verklaren of weerleggen. De documenten van het ziekenhuis en van de politie zijn verloren gegaan in zee (CG p.26)." vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en blijft, gezien deze door verzoeker niet dienstig wordt aangevochten, onverminderd gehandhaafd. Deze vaststellingen werpen een zware smet op de algehele geloofwaardigheid van verzoekers gezegden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

Verzoeker laat in het onderhavige verzoekschrift daarnaast nog uitschijnen dat hij vreest te worden ontvoerd of vermoord door de sjiiitische milities of IS. Dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst zou dreigen te worden ontvoerd of gedood, kan echter niet worden aangenomen. Uit de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 13, nr. 1) kan immers geenszins worden afgeleid dat de situatie in Bagdad van zulke aard zou zijn dat zij voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden worden gevisieerd of vervolgd. Mede gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vermeende vrees en problemen, haalde verzoeker bovendien geen concrete, ernstige en geloofwaardige, aan zijn religie verbonden problemen aan. Verzoeker toont dan ook geenszins *in concreto* aan dat of in welke omstandigheden hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst zou dreigen te worden ontvoerd of gedood.

Het overlijdensattest van verzoekers broer werd ter zitting bijgebracht, maar kan bezwaarlijk volstaan om afbreuk te doen aan het voorgaande. Vooreerst wordt dit stuk slechts bijgebracht in de vorm van een gemakkelijk te manipuleren fotokopie, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Daarenboven wordt het document in kwestie niet aangevoerd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, terwijl dergelijke documenten *in casu* slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 13, nr. 1) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ 17

februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde en bijgebrachte informatie als de door verweerder neergelegde informatie en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad (nota "*Irak – Vrijwillige terugkeer*").

Ook verzoekers verwijzing naar een aantal arresten van de Raad is niet dienstig, aangezien de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht en elk dossier individueel wordt beoordeeld.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP